

Ένα χαρούμενο τραγούδι

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Μαρία Λουπίδου](#)

Υπάρχει ένας νεαρός άνδρας ξαπλωμένος σε ένα κρεβάτι. Πάσχει από μυϊκή δυστροφία ενώ είναι προικισμένος με πνευματική ευστροφία. Η πάθηση του εμφανίστηκε στα παιδικά του χρόνια και σταδιακά έφτασε να του επιτρέψει να κουνά μόνο το ένα του δάχτυλο. Σε οριζόντια θέση πια στρέφει το βλέμμα του στην οθόνη του υπολογιστή του και από εκεί επικοινωνεί με τον κόσμο, η στρέφει το βλέμμα του στο παράθυρο του δωματίου του και επικοινωνεί με τον Θεό.

Ένα κομμάτι ουρανόσ αναλογεί και σ αυτόν. Αυτό που περιγράφει το πλαίσιο του παραθύρου. Τόσο όσο αναλογεί στον καθένα. Κι αν θέλεις να μιλήσεις με μεταφορές το δικό του κομμάτι ουρανού είναι πολύ συχνά γεμάτο σύννεφα. Το σώμα και η ψυχή του καλούνται να αντιμετωπίζουν καθημερινά την πάθηση και τις δυσκολίες που φέρνει αυτή. Αυτός όμως μπορεί και βλέπει το γαλάζιο του ουρανού που κρύβεται πίσω από τα σύννεφα κάθε μέρα! Πώς το κάνει;

Ξεχνάει ό,τι τον πίκρανε. Ανήκει πια στο παρελθόν. Έχει την ικανότητα με ένα

τραγούδι να τα σβήσει όλα και να ζει μονάχα το παρόν. Όχι δεν έχει χάσει την αντίληψη της κατάστασης του ο νεαρός άντρας. Την ζει καθημερινά. Αλλά έχει αποκτήσει άλλες δυνάμεις πολύ ανώτερες και αποτελεσματικότερες.

Ο νεαρός άνδρας είναι καταξιωμένος συνθέτης. Έχει ένα μεγάλο έμφυτο ταλέντο το οποίο καλλιέργησε συστηματικά και με πάθος. Ο υπολογιστής του είναι στερεωμένος πάνω από το κρεβάτι του στο ύψος των ματιών του και μπορεί να συνθέτει ηλεκτρονικά μουσική , να την ακούει, να την ενορχηστρώνει και να την μοιράζεται. Η δημιουργικότητα αυτή τον κάνει να μεγαλουργεί. Καταπιάνεται με πολλά διαφορετικά είδη μουσικής. Καλύπτει τεράστιες αποστάσεις φέρνοντας τις μουσικές του δυνατότητες μπροστά στα μάτια καλλιτεχνών και στα αυτιά των ακροατών τους. Κοπιάζει αφάνταστα παίρνοντας από το χέρι την κάθε σύνθεση του και την αναπτύσσει μέχρι να μπορεί να σταθεί μόνη της στο μουσικό στερέωμα και μετά είναι έτοιμος να συλλάβει μια νέα μουσική ιδέα και να την υπηρετήσει πιστά.

Έχει φτάσει στο σημείο να μην τον τρομάζει τίποτε. Μεγάλη κουβέντα αλλά αληθινή. Και βαριά σε αξία και νόημα ακριβώς επειδή την αρθρώνει αυτός ξαπλωμένος στο κρεβάτι του. Πως το καταφέρνει; Δεν το κρατάει μυστικό. Δεν φοβάται επειδή έχει μέσα του αγάπη. Έχει Αγάπη που τον τροφοδοτεί, ανταποκρίνεται και μεγαλώνει. Αγάπη αληθινή. Άλλωστε στην περίπτωση του

τίποτε ψεύτικο δεν θα άντεχε.

Τι είναι λοιπόν αυτό που του δίνει χαρά και αυτός την σκορπά με νότες στον κόσμο; Δεν είναι το ότι νιώθει δημιουργικός αλλά η σχέση του με τον ίδιο τον Δημιουργό. Πολλοί μεγάλοι καλλιτέχνες ένιωσαν την απολαυστική δύναμη της δημιουργίας αλλά για μικρότερες δυσκολίες έθεσαν τέρμα στην ζωή τους. Όμως ο νεαρός άντρας δεν χρειάζεται παραισθησιογόνες ουσίες για να πετάξει έξω από το παράθυρο του. Νιώθει αετός που πετά ελεύθερος. Μπορεί και ονειρεύεται και αναζητά κάθε μέρα έμπνευση και δύναμη και χαρά. Κι όποιος ακούσει την μουσική που συνθέτει, τους στίχους που γράφει η βρεθεί στο δωμάτιο του, νιώθει ακριβώς αυτά τα ίδια αισθήματα: πίστη, αισιοδοξία, χαρά.

Ο νεαρός άνδρας λέγεται Στέλιος Πισής και ζει στην Κύπρο. Το κείμενο αυτό είναι εμπνευσμένο από το παρακάτω τραγούδι στο οποίο έγραψε στίχους και μουσική:

%audio_13%

<https://bit.ly/3eg6Uku>